

РЕШЕНИЕ

№ 9436

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12858** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на О. Г. Г. срещу Решение на Директора на ТП на НОИ С. – град № 1040-21-580/07.10.2025 г., с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-1106/25.09.2025 г. срещу Разпореждане № 214-00-14202-1 от 11.09.2025 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 КСО.

В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и в противоречие със събраните по преписката доказателства. Жалбоподателят твърди, че неправилно е определен размера на осигурителния му стаж, като е следвало да му бъде зачетен осигурителен стаж при „Ес Ем Груп Лизинг“ ЕООД за периода от 14.07.2003 г. до 31.01.2004 г. в размер на 6 месеца и 16 дни; при осигурителя „Ес Ем Груп Лизинг“ ЕООД за периода от 02.02.2004 г. до 19.08.2004 г. в размер на 6 месеца и 17 дни; при осигурител „Ес Ем Груп Лизинг“ ЕООД за периода 19.08.2004 г. до 23.08.2005 г. в размер на 1 година 0 месеца и 4 дни. Твърди, че неправилно не е зачетен осигурителен стаж при „Агенция за консултации и подпомагане на бизнеса ЕС М Груп“ ЕООД. Претендира отмяна на решението. Излага допълнителни съображения в депозираните писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. – град, чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Излага подробно становище в депозираните писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по

основателността на жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят О. Г. е подал Заявление чрез Дирекция „Бюро по труда – И.“ заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а КСО. Към заявлението е приложена заповед № 82/01.09.2025 г. от „Дукат Инженеринг“ ЕООД за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ, считано от 01.09.2025 г. В хода на административното производство и въз основана представените документи и наличната информация в Регистъра на осигурените лица е установено, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение -01.09.2025 г., жалбоподателят е осигуряван повече от изискващите се 12 месеца през последните 18 месеца и има право на ПОБ. Така с Разпореждане № 214-00-14202-1 от 11.09.2025 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 КСО на О. Г. е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода 01.-09.2025 г. до 31.08.2026 г. за максималния срок от 12 месеца, при зачетен осигурителен стаж за времето след 31.12.2001 г. в размер на 16 г. и 6 месеца.

Разпореждането е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, като при извършена проверка в ИС на НОИ е установено, че за жалбоподателя е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО след 31.12.2001 г. с осигуряване за риска „безработица“, както следва:

- от осигурител „Ес-Ем-Груп-Лизинг“ ЕООД за периодите от 14.07.2003 г. до 31.07.2003 г. и от 01.01.2005 г. до 06.07.2005 г. – 6 месеца и 18 дни;

- от „Обединена Българска банка“ АД за периода от 01.09.2005 г. до 11.02.2007 г. – 1 година 5 месеца и 7 дни;

- от „Инвестбанк“ АД за периода 12.02.2007 г. до 27.03.2014 г. – 7 години 1 месец и 10 дни;

- от „Пи Ес Ес Строителство“ АД за периода 28.03.2014 г. до 10.05.2014 г. – 1 месец и 12 дни;

- от М. Проект“ ЕООД за периода 11.12.2015 г. до 31.12.2016 г. до 31.12.2016 г. – 1 година 0 месеца и 13 дни, с код за вид осигурен „10“ – за лице, упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол;

- от И.“ АД за периода 18.08.2017 г. до 18.08.2017 г. до 11.08.2019 г. – 1 година 11 месеца и 17 дни;

- от Т. Б.“ АД за периода 02.09.2019 г. до 18.12.2019 г. – 3 месеца и 11 дни;

- от К.“ АД за периода 03.02.2020 г. до 29.05.2022 г. – 2 години 3 месеца и 17 дни;

- от „Дукат инженеринг“ ЕООД за периода от 01.06.2022 г. до 07.07.2022 г. 1 месец и 5 дни;

- от „Дукат инженеринг“ ЕООД за периода от 05.02.2024 г. до 31.08.2025 г. – 1 година 6 месеца и 19 дни.

Установено е също така, че от „Капман Демтс Мениджмънт“ АД е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за периода 07.05.2021 г. до 31.05.2022 г., която се дублира с подадената такава от „Капман“ АД за периода 03.02.2020 г. до 29.05.2022 г. Установено е дублиране и при: информацията от „Мармат“ ЕООД, за периода 11.12.2015 г. до 31.08.2016 г. с подадената от „Мармат Проект“ ЕООД за периода 11.12.2015 г. до 31.12.2016 г.; информацията от „Маркорект“ ЕООД за периода 11.12.2015 г. до 31.12.2016 г. с подадената от „Мармат Проект“ ЕООД; от „Мармат Консулт“ ЕООД за периода 11.12.2015 г. до 31.12.2016 г. с подадената от „Мармат Проект“ ЕООД. За периодите от 12.06.2014 г. до 11.03.2015 г. и от 08.07.2022 г. до 07.05.2023 г. жалбоподателят е получавал ПОБ, поради което са зачетени за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски, но жалбоподателят не е осигурен за риска безработица и те не се включват към осигурителния стаж, от който се определя срока, за който се изплаща ПОБ. За периода 01.04.2017 г. до 30.04.2017 г. е подадена информация по чл. 5, ал. 4 КСО от осигурителя „Инвест фонд мениджмънт“ АД, като за лице, работещо без трудово правоотношение – за този

период жалбоподателят не е осигуряван за риска „безработица“ и не е взет предвид при определяне на срока за изплащане на ПОБ.

При извършената проверка е установено също така, че в регистър трудови договори от осигурителя „Ес-Ем-Груп-Лизинг“ ЕООД е подадена информация на 16.07.2003 г. за сключен трудов договор на 14.07.2003 г. и на 04.02.2004 г. за прекратяването му на 31.01.2004 г., както и информация, подадена на 19.08.2004 г. за сключване на трудов договор от 19.08.2004 г. и съответно – прекратяването му на 25.08.2005 г. считано от 23.08.2005 г. В Р. е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 КСО от „Ес-Ем-Груп-Лизинг“ ЕООД за периодите 14.07.2003 г. до 31.07.2003 г. и от 01.01.2005 г. до 06.07.2005 г. В Регистъра на трудовите договори от „Агенция за консултации и подпомагане на бизнеса ЕС ЕМ ГРУП“ ЕООД е подадена информация на 04.02.2004 г. за сключен трудов договор на 02.02.2004 г. и на 19.08.2004 г. за прекратяването му. В Р. за жалбоподателя не е подавана информация по реда на чл. 5, ал. 4 КСО от „Агенция за консултации и подпомагане на бизнеса ЕС ЕМ ГРУП“ ЕООД за периода на трудовия договор.

На тези осигурители е била извършена проверка, в обобщение на която е посочено, че не е установен контакт с едноличния собственик на капитала на дружествата, респ. липсата на документация, пречатства извършването на проверка от контролните органи на НОИ.

Директорът на ТП на НОИ С. – град е отхвърлил жалбата, като е приел, че не са налице основания за ревизиране на зачетения осигурителен стаж по разпореждането. Посочва се в решението, че времето, през което жалбоподателят е бил осигурен за риска безработица след 31.12.2001 г. до 31.07.2025 г., е в размер на 16 години, 6 месеца и 02 дни. На основание чл. 54ж, ал. 1, вр. чл. 54а, ал. 1, чил .54б, ал .1 и чл. 54в, ал. 1 КСО, с разпореждането е отпуснато ПОБ за максималния срок, съгласно разпоредбите на чл. 54в, а л .1 КСО, а именно за 12 месеца.

Решението е връчено на жалбоподателя на 21.11.2025 г.

Жалбата на О. Г. Г. е допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменяне и прекратяване на обезщетенията за безработица се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /л. 25/, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба. Възражението за липса на мотиви се преценява като неоснователно. Потвърденото от директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от заповед № 1015-21-104/12.05.2022 г. /л. 31/, при спазване изискването за форма и посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

С оглед претендирания осигурителен стаж при осигурителите „Ес-Ем-Груп-Лизинг“ ЕООД и „Агенция за консултации и подпомагане на бизнеса ЕС ЕМ ГРУП“ ЕООД, спорен се явява въпроса за срока за изплащане на обезщетението, доколкото същият е обусловен от продължителността на осигурителния стаж, по време на който лицата са били осигурени за риска

безработица, за времето след 31 декември 2001 г.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; и съобразно изискванията по т.1-3 от същата алинея. Разпоредбата на чл.54а, ал. 4 КСО установява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 5 ал. 4 КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване;

Съгласно чл.54в КСО паричните обезщетения за безработица се изплащат ежемесечно през месеца, следващ този, за който се дължат, за срок, определен според продължителността на осигурителния стаж, по време на който лицата са били осигурени за безработица, за времето след 31 декември 2001 г., като при стаж над 15 години срока на изплащане на обезщетението е 12 месеца, а при стаж от 11 години и един ден до 15 години, срока на изплащане на обезщетението е 10 месеца. В случая на жалбоподателя е признат осигурителен стаж в размер на 16 години 6 месеца и 02 дни.

Във връзка с направените с жалбата възражения за наличието на трудово правоотношение, удостоверено с вписвания в трудовата книжка с работодателите „Ес Ем Груп Лизинг“ ЕООД и „Агенция за консултации и подпомагане на бизнеса Ес Ем Груп“ ЕООД, следва да се посочи, че наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение за безработица. Съдебната практика безпротиворечиво приема, че липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като наличието на трудово правоотношение е предпоставка и обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не задължително и във всички случаи. За възникване на осигурителното правоотношение е необходимо не само лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение, както и за същата да са дължими и внесени осигурителни вноски и за риска „безработица“ (след 31.12.2001г.).

Съгласно чл.40 ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Разпоредбата на чл.40 ал.2 от същата наредба определя, че осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. При липсата на данни за осигурителния доход, същият, с оглед нормата на чл. 40 ал. 5 , не може да се установи с трудова книжка, тъй като последната е документ, който установява единствено размера на трудовия стаж.

Поради изложеното и при липсата на доказателства за осигурително правоотношение, органите на ТП на НОИ законосъобразно са определили размера на осигурителния стаж на жалбоподателя, а оттам и срока на изплащане на парично обезщетение за безработица.

Неоснователно е възражението за незаконосъобразно провеждане на проверката и опитите на контролните органи да се свържат само със собственика на капитала на дружествата, а не с управителя, тъй като както се установява се касае за едно и също лице. Не е спорно, че на дружествата са били издавани задължителни предписания, като са били извършвани и проверки на декларациите от дружествата адреси на управление.

По изложените съображения съдът намира, че решението е законосъобразно, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата. С оглед изхода на делото, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника се явява основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноси за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер на еврота равностойност на 200 лв., а именно 102.26 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на О. Г. Г. срещу Решение на Директора на ТП на НОИ С. – град № 1040-21-580/07.10.2025 г., с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-1106/25.09.2025 г. срещу Разпореждане № 214-00-14202-1 от 11.09.2025 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 КСО

ОСЪЖДА О. Г. Г. да заплати по сметка на ТП на НОИ [населено място] сума в размер на 102.26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 119 КСО решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: